

ชีวิตที่บริหารจัดการและชีวิตที่ไม่ได้บริหารจัดการ

ชีวิตของคนในเมืองหลวง อย่างกรุงเทพมหานคร มีเวลาเป็นเครื่องกำกับชีวิต ยิ่งกว่ากฎหมาย หรือ ความสำเร็จใดๆ ในชีวิตของคนเรา และการปลุกฝังให้ตรงเวลานั้นเป็นการปลุกฝังโดยไม่รู้ตัว ในชีวิตประจำวันเราต้องเผชิญอะไรหลายๆอย่าง แม้แต่เราอรอดเมล์หรือรถไฟใต้ดิน ไปสถานี รถไฟ รถไฟก็จะมาถึงและออกตรงเวลา หรือหากเรามาช้า แม้เราจะพยายามวิ่งจน...เกือบถึงประตูรถไฟเสียแล้วและคนขับรถไฟก็เห็นเราแล้ว แต่รถไฟก็ออกตรงเวลา..อย่างที่ไม่มีการขยับใดๆ ทั้งๆที่รออีกแค่ 30 วินาทีก็ไม่ได้ ตกรถไฟจึงเป็นเรื่องปกติ นั่งรอขบวนต่อไป....

การนัดหมายในสถานพยาบาลหรือหน่วยงานราชการใดๆ ในการติดต่อราชการ ก็ต้องตรงเวลา หากมาสายก็ต้องหลุดคิวและต้องนัดใหม่ กว่าจะได้คิวใหม่ อาจจะมีอีกหลายวัน และไม่สามารถมาแทรก คิวในวันนั้นๆ ได้ เพราะเจ้าของคิวนัดหมายจะมารับบริการกัน ตามเวลานัดหมายของแต่ละคน แต่เมื่อหลุดคิวไปแล้ว เจ้าของคิวนั้นๆ ก็จะมีปฏิกิริยาแตกต่างกันไป

บางคนอ้างสารพัดที่จะปกป้องตนเอง ให้ดูดีไว้ก่อน ทำให้เราไม่สามารถแก้ไขอะไรในบุคคลนั้นๆ ได้ ทำให้เราต้องมาแก้ไขตนเอง บอกเล่าพูดคุยถึงผลประโยชน์ และจะได้ไม่ต้องเสียเวลาในการมาผิมนัด มาผิผิเวลา

ทั้งหมด ทั้งหมด ของชีวิต ประจำวันสอนให้ทุกคน ให้มีความสำคัญ กับการบริหารเวลา ทุกวันทุกวัน ไม่มีข้ออ้างว่ารถติด หรืออีกภารกิจเล็กช้า ทุกคนต้องบริหารจัดการตนเองให้ได้ เพราะเวลา...คือการเคารพสิทธิของผู้อื่น คือวินัยของสังคม

